

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 kwietnia 2019 r. w godzinach popołudniowych funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w P. M. A. oraz M. P. pełniący służbę w patrolu zmotoryzowanym w miejscowości K. zatrzymali do kontroli drogowej samochód A. (...) nr rej. (...), którym jechał oskarżony. W związku z podejrzeniem, że P. T. znajduje się pod działaniem alkoholu dokonano badania jego stanu trzeźwości. Badanie przy użyciu urządzenia służącego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu A. I. wykazały odpowiednio: I badanie wykonane o godz. 16.42 – 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie wykonane o godz. 17.03 – 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Wykonującym badanie policjantom oskarżony oświadczył, że wypił 1,5 l. piwa o godz. 15.00, zaś poprzedniego dnia spożywał wódkę w godzinach wieczornych .

Oskarżony P. T. był w przeszłości kilkakrotnie karany sądownie, w tym za przestępstwo z art.178a § 1 kk. Na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Piszcu z 15 maja 2017 r w sprawie sygn. II K 147/17 za czyn z art. 178a § 1 kk na karę ograniczenia wolności . Wyrokiem tym orzeczono też 3 – letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązujący do dnia 21 maja 2020 r . Wyrok uprawomocnił się 23 maja 2017 r. Oskarżony kierując samochodem w dniu zdarzenia naruszył więc sądowy zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

(dowód: protokół użycia A. IV k.2; świadectwo wzorcowania k. 3,5; protokół użycia A. A 2.0 k. 4; odpis wyroku k. 18-19 ; informacja Starostwa Powiatowego w P. k. 17; wyjaśnienia oskarżonego k. 9,44v)

Oskarżony P. T. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Wyjaśnił, że dwie godziny przed kontrolą Policji spożywał alkohol w postaci dwóch piw (...). Wsiadając za kierownicę sądził, że jest trzeźwy. Pojazd ma-ki A. stanowi jego własność. Wyjechał nim na wieś aby się kawalek przejechać. Oskarżony nie posiada prawa jazdy (k.9,44v).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. T.. Wyjaśnienia korespondują z pozostałym materiałem dowodowym , w szczególności z zapisami w protokołach badania stanu trzeźwości wymienionego. Stan faktyczny w rozpatrywanej sprawie jest bezsporny.

W tej sytuacji nie budzi wątpliwości, że oskarżony P. T. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z art. 178a § 4 kk jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W czasie popełnienia przypisanego czynu P. T. był karany sądownie z art.178a § 1 kk na mocy wyroku w sprawie sygn. II K 147/17 SR w Piszcu (k. 18-19) . Nadto w czasie popełnienia przypisanego mu czynu oskarżony naruszył sądowy zakaz prowadzenia pojazdów. Czyn , którego dopuścił się oskarżony zakwalifikowano jako występki z art. 178a § 4 kk .

Wymierzając oskarżonemu karę sąd uwzględnił okoliczności obciążające. Należą do nich niewątpliwie okoliczności popełnionego czynu . W szczególności na niekorzyść oskarżonego działa to, że mimo wcześniejszej karalności oraz obowiązującemu sądowemu zakazowi prowadzenia pojazdów, zdecydował się na jazdę samochodem. Nadto w organizmie oskarżonego stwierdzono stężenie alkoholu przekraczające 2 promile. P. T. na skutek spożytego alkoholu miał w znacznym stopniu osłabione zdolności psychofizyczne i stanowił zagrożenie dla użytkowników dróg w miejscowości K.. Okoliczności powyższe oraz dane dotyczące dotychczasowego sposobu życia oskarżonego , świadczą

o nieumiejętności korzystania przez niego z doświadczeń życiowych oraz lekceważeniu obowiązującego porządku prawnego. Niniejsza sprawa wskazuje również na to, że oskarżony ma problem związany z nadużywaniem alkoholu. Niezrozumiałe jest to, że oskarżony zakupił sobie samochód, choć nigdy nie posiadał uprawnień do kierowania. Na korzyść P. T. sąd poczytał złożenie szczerych wyjaśnień.

Biorąc pod uwagę wysokość zagrożenia ustawowego za popełnienie przestępstwa z art.178a § 4 kk, okoliczności przedmiotowe i podmiotowe popełnionego czynu oraz znaczny stopień winy sąd orzekł wobec oskarżonego na tej podstawie karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Dotychczasowy tryb życia oskarżonego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że w sposób rażąco lekceważy obowiązujący porządek prawny. Z uwagi na okoliczności sprawy oraz wcześniejszą karalność oskarżonego na karę pozbawienia wolności sąd nie miał możliwości aby wykonanie wymierzonej kary warunkowo zawiesić (art.69 § 1 i 4 kk).

Stosownie do treści art. 42 § 3 kk, sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W ocenie sądu brak jest podstaw do przyjęcia że czyn oskarżonego zaliczyć można do grupy wyjątkowych wypadków, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, co umożliwiłoby orzeczenie zakazu w krótszym wymiarze.

W myśl art. 43a § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego oraz rodzaj podjętego rozstrzygnięcia sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił go z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

ZARZĄDZENIE

-(...)

- (...)

- (...)

(...)